

lebes som den er formuleret, efterlader nogen Tvivl, idet der navnlig ikke gives nogen fyldestgjørende Bestemmelse for at sikke den mod Eftergjørelser, der udgiver et Kobberstik efter et ældre Maleri, som ikke er hans Eiendom, men hvortil heller ikke nogen nulevende Kunstner har Ret. Dette Tilfælde er udtryffeligt omhandlet i Forordningen 13de December 1837, hvorefter der kan gives ham Sikkerhed mod Mangfoldiggjørelse af hans Arbeide ved Patent paa visse Aar. Det var ogsaa omtalt i det oprindelige Lovbuds § 3, og det har tilshueladende heller ikke været Hensigten at forandre den dertil sigtende Bestemmelse, idet der kun anføres i Landsthingets Betænkning, at § 3 maa anses som overflødig; der siges: „For- saavidt den nemlig omhandler Kobberstik m. m., der ikke indeholder Gjengivelse af en Andens originale Arbeide, vil den umiddelbart gaae ind under den almindelige Beskyttelse, som § 1 kommer til at fastsætte for alle Kunstarter, og forsaavidt der i Paragrafen er Tale om Gjengivelse af fremmed Arbeide, ville Reglerne for Rettsforholdet være givne ved § 2“; men man har derved overseet det Tilfælde, hvor der udføres Efterligninger af en ældre, ikke nulevende Kunstners Værk, og da dette Tilfælde hverken falder ind under § 1 eller § 2, vil Kobberstikkeren være betaget den Beskyttelse, som en tidligere Lovgivning hjemlede ham. — Udkastets § 2 anseer jeg som sagt for det egentlige praktiske Udbytte af Loven; det er ganske vist, at den gaaer særdeles meget videre end den nuværende Lovgivning, idet navnlig Kunstneren tidligere kun har faaet Beskyttelse, naar han selv vilde mangfoldiggjøre sine Værker, i hvilken Bestemmelse der ligger en sund og rigtig Tanke, men i Betragtning af de nye Maader, hvorpaa Mangfoldiggjørelse nu finder Sted, kan jeg ikke nægte, at det er berettiget, at der skeer en saadan Forandring som den, § 2 tilsigter, og jeg skal derfor tiltræde den. Jeg er enig i de Undtagelser, som gjøres ved § 5 i det foreliggende Udkast, og jeg lægger i Særdeleshed Vægt paa den, der findes under Lit. A.; den har mødt megen Modsigelse paa et andet Sted, men den Betænknelighed, jeg mulig kunde have haft ved den, maa vinde efter den Tilspining, som er skeet i Landsthinget. Naar den erede

sibste Taler (Vesfen) med Hensyn til § 5 Lit. b anførte, at det vilde være ubilligt, om ikke en Haandværker skulde kunne benytte et kunstnerisk Arbeide til Mønster for eller til Udsmykning af de af ham forarbejdede Brugs- gjenstande, saa skal jeg bemærke, at det jo netop er det, § 5 tilstøder, mod at han betaler Noget derfor. Hvad Lovbudskalets Straffebestemmelser angaaer, saa forekommer det mig, at der er noget Besynderligt i det Udtryk, hvormed § 6 begynder: „Den, som ulovligen har eftergjort“ osv.; det er noget usædvanligt at udtrykke saadanne Bestemmelser i den forbigangne Tidsform. Jeg skulde dog ikke have lagt Vægt derpaa, da jeg vilde have antaget, at Meningen var den samme, som om der stod: „Den, som ulovligen eftergjør eller benytter“, hvis det ikke fremgik af den Betænkning, som er afgivet andetsteds, af de Ytringer, der ere saaldne, og af de Forandringer, der ere gjorte, at man var gaaet ud fra den Forudsætning, at Loven, naar den kom ud, ogsaa vilde faae Anvendelse paa de Efterligninger, som tidligere ere gjorte; men det maa jeg dog benægte. I Slutningen af Paragrafen har man nemlig forandret Ordene „har indført“ til „indsfører“, idet man har gjort opmærksom paa, at Straffebestemmelsen ellers vilde ramme den, som allerede tidligere havde indført en andetsteds forfærdiget Efterligning; men i Begyndelsen af Paragrafen har man bibeholdt Fortidsformen, og man synes altsaa derved at have haft den Tanke, at naar Noget for Fremtiden folgte en tidligere forarbejdet Efterligning, der efter den foreliggende Lov er ulovlig, skulde dette Gals ogsaa være ulovligt. Jeg skal dog imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette ikke vil og heller ikke bør blive Tilfældet efter Lovbudskaftet, thi der siges: „Den, som ulov- ligen har eftergjort eller benyttet“ osv.; men det er dog klart, at da en saadan Efterligning ikke tidligere har været i Strid med den da gjældende Lovgivning, saa kan man ikke sige, at den er foretaget ulovlig. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg endnu blot skal udtale, at hvis Udkastet havde foreligget først her i Thinget, vilde jeg ganske vist have tilraadet at foretage bethdeligere For- andringer deri; men jeg troer dog, at det fore-